

Турцитѣ правятъ нощна атака. Тѣ сѫ близо 80—100 крачки отъ българскитѣ предни окопи. Настава буря. Нощнитѣ балкански усой пламватъ и засвѣтляватъ. Защитниците сѫ по мѣстата си и бурята минава безвредно.

10 августъ. Тоя день турцитѣ не правиха общи атаки. Стрелятъ по цѣлата линия, но не настѣпватъ. Отдѣлни групи арапи и черкези изъ шумака се промѣкватъ чакъ до бойната линия, убиватъ много опѣлченци, но и тѣ намиратъ смѣртъта си. Борба става за единъ изворъ. Българскиятъ юнкеръ Андрей Блъсковъ съ другари завладява извора, налива вода и благополучно се завръща. Ротата реши да бѫде награденъ тоя юнакъ съ кръстъ за храбростъ. Презъ този день една магарица съ пърлете си се разхожда по позициите, но за чудо не бѣха улучени отъ куршумъ.

11-и августъ — най-страшниятъ день. Победата. — Въ тоя день Сюлейманъ паша реши да обходи и да смаже защитниците. Войската му бѣше 5—6 пѫти повече отъ руско-българската. Той даде заповѣдъ на Вейселъ паша отъ изтокъ да мине дола и да пресѣче пѫтя за къмъ Габрово (вижъ картата). На Расимъ паша заповѣда да нападне отъ западъ къмъ сѫщата точка на Габровския пѫтъ и така отъ дветѣ страни, като съ клещи, да сграби защитниците.

Генералъ Столѣтовъ стои на една височина при батареята. Турските гранати го обсипватъ. Той команда: борба до смѣрты!

Дветѣ крила на турския капанъ се приближаватъ. Скоро пѫтътъ ще бѫде пресѣченъ. Нападението е отчаяно и свирепо. — Стреляйте дружно